

Knjiga proroka Daniela - Broj osamdeset i dva

Otkrivanje proročanske zagonetke: razumijevanje povijesti Daniela 11 i značenja svagdašnjice u adventizmu

Jeff Pippenger

2024-02-15

Nakon što razmotrimo povijest od 1863. do vremena svršetka 1989., u kontekstu četiri gnusobe iz osmog poglavlja Ezekijela, koje predstavljaju četiri naraštaja adventizma, usmjerit ćemo pozornost na porast spoznaje koji je bio otpečaćen 1989. Taj porast spoznaje odnosio se na posljednjih šest redaka jedanaestog poglavlja Daniela. Godine 1989. naša je mala subotnja proučavateljska skupina otkrila reformske linije biblijskog proročanstva, na koje se Future for America često poziva i koje uspostavljaju slijed događaja u svakoj reformskoj liniji, što pak učeniku proročanstva omogućuje primjenu metodologije kasne kiše „red na red“.

U roku-dvije (1992.) napisao sam rad koji je obrađivao posljednjih šest redaka jedanaestog poglavlja Daniela. Rad je bio napisan za moje osobno zadovoljstvo, jer nisam imao ni mogućnosti ni namjere javno širiti tu studiju. Do 1994. rad je dospio do jedne adventističke samopodupiruće službe, a do 1995. niz od jedanaest članaka koji su obrađivali posljednjih šest redaka jedanaestog poglavlja Daniela bio je objavljen u mjesečniku koji je izdavala ta služba. U spisima Duha proroštva postoji tek nekoliko izričitih upućivanja na jedanaesto poglavlje Daniela, a najvažnije od svih postalo je središnji dokaz valjanosti primjene koju sam iznio u vezi s tim redcima.

„Nemamo vremena za gubljenje. Pred nama su teška vremena. Svijet je uzburkan ratnim duhom. Uskoro će se odigrati prizori nevolje o kojima se govori u proročanstvima. Proročanstvo u jedanaestom poglavlju Daniela gotovo je doseglo svoje potpuno ispunjenje. Velik dio povijesti koji se odigrao kao ispunjenje ovoga proročanstva ponovit će se. U tridesetom retku govori se o sili koja će se „ožalostiti, [Daniel 11:30–36 quoted.]“

„Prizori slični onima opisanima u ovim riječima dogodit će se.” Manuscript Releases, br. 13, 394.

Sestra White jasno kaže da je 1798. godina „vrijeme svršetka“.

„Ali u vrijeme svršetka, kaže prorok, ‘Mnogi će tumarati amo-tamo i znanje će se umnožiti.’ Daniel 12:4.... Od 1798. godine knjiga proroka Daniela bila je otpečaćena, znanje o proročanstvima se povećalo i mnogi su objavljivali svečanu poruku o blizini suda.” Velika borba, 356.

Četrdeseti redak jedanaestoga poglavlja Daniela započinje riječima: „A u vrijeme svršetka.”

I u vrijeme svršetka kralj juga udarit će na njega; a kralj sjevera navalit će na nj kao vior, s kolima i s konjanicima i s mnogim lađama; i ući će u zemlje, te će ih preplaviti i proći preko njih. Daniel 11:40.

Očito je, čak i bez izravne potvrde Duha proroštva, da četrdeseti redak označava početak niza događaja koji su započeli 1798. godine. Ti događaji vode do završetka vremena milosti za čovječanstvo, jer prvi redak dvanaestoga poglavlja Daniela kaže: „I u to će vrijeme ustati Mihael“, a sestra White jasno kaže da, kada Mihael ustane, završava vrijeme milosti za čovječanstvo.

„U ono će vrijeme ustati Mihael, veliki knez koji stoji za sinove tvoga naroda; i nastat će vrijeme tjeskobe kakve nije bilo otkako je naroda pa do toga vremena; a u ono će vrijeme tvoj narod biti izbavljen, svaki koji se nađe zapisan u knjizi.“ Daniel 12,1.

„Kada završi vijest trećega anđela, milost više ne posređuje za krive stanovnike zemlje. Božji je narod dovršio svoje djelo. Primili su ‘kasnu kišu’, ‘okrepu od lica Gospodnjega’, i pripravljeni su za čas kušnje koji je pred njima. Anđeli užurbano prolaze amo-tamo po nebu. Anđeo koji se vraća sa zemlje objavljuje da je njegovo djelo završeno; završna kušnja došla je na svijet, i svi koji su se pokazali vjernima božanskim propisima primili su ‘pečat Boga živoga’. Tada Isus prestaje sa svojim posredovanjem u Svetišću gore. Podiže svoje ruke i glasno kaže: ‘Svršeno je;’ a sva anđeoska vojska odlaže svoje krune dok On objavljuje svečanu objavu: ‘Tko čini nepravdu, neka i dalje čini nepravdu; i tko je nečist, neka i dalje bude nečist; i tko je pravedan, neka i dalje čini pravdu; i tko je svet, neka i dalje bude svet.’ Otkrivenje 22,11. O svakom je slučaju odlučeno za život ili smrt.” Velika borba, 613.

Četrdeseti redak jedanaestog poglavlja Daniela započinje 1798. godine, a u četrdeset i petom retku, kada kralj sjevera (papinstvo) dođe svojem kraju i ne bude nikoga da mu pomogne, završava vrijeme milosti za čovječanstvo, jer sljedeći redak kaže: „I u to vrijeme“, čime se određuje „vrijeme“ prikazano u prethodnom retku, to jest u četrdeset i petom retku jedanaestog poglavlja Daniela. Kralj sjevera (papinstvo) dolazi svome kraju pri završetku vremena milosti za čovječanstvo.

Stoga povijest posljednjih šest redaka jedanaestoga poglavlja Daniela prepoznaje niz događaja koji započinje 1798. godine i završava pri završetku vremena milosti za čovječanstvo. Dok je sestra White bila živa, 1798. godina očito je već pripadala njezinoj prošloj povijesti. Kada je izjavila da je „proročanstvo u jedanaestom poglavlju Daniela gotovo doseglo svoje potpuno ispunjenje“, ona se može odnositi jedino na povijest koja se odvija nakon 1798. godine, a prije nego što Mihael ustane. Zatim izričito izjavljuje da će se „mnogo povijesti koja se dogodila u ispunjenju ovoga proročanstva ponoviti“, poučavajući tako proučavatelja proročanstva da je završna povijest jedanaestoga poglavlja Daniela, koja je „gotovo dosegla svoje potpuno ispunjenje“, bila predložena kao tip u drugim dijelovima povijesti iznesenima u jedanaestom poglavlju Daniela.

Kad jednom istakne taj najvažniji proročki ključ, zatim navodi retke trideseti do trideset šesti te izjavljuje: „Prizori slični onima opisanima u ovim riječima odigrat će se.” Nadahnuće je pružilo ključ onim proučavateljima proročanstva koji su željeli razumjeti konačno ispunjenje jedanaestog poglavlja Danielove knjige. Ključ je bio u tome da je povijest posljednjih šest redaka jedanaestog poglavlja Danielove knjige bila usporedna s poviješću prikazanom u redcima trideset do trideset šest. Iz ovog je otkrivenja proizašlo obilje svjetla, ali ono što ovdje treba razmotriti jest da se u trideset prvom retku jedanaestog poglavlja Danielove knjige „svagdašnja žrtva” uklanja.

Da bi se ispravno razumjela povijest koja prikazuje slijed događaja što vode završetku vremena ljudske kušnje, proučavatelj proročanstava mora ispravno razumjeti „svagdašnju žrtvu”. Ako trideset i prvi redak označuje oduzimanje Kristove službe u Svetištu, ili ako označuje uklanjanje poganstva, tada je apsolutno nužno to razumjeti, ako želite ispravno razumjeti usporednu povijest o kojoj je sestra White govorila kada je napisala: „Prizori slični onima opisanim u ovim riječima dogodit će se.”

Naravno, laodicejski adventizam nije prepoznao ispunjenje četrdesetoga retka jedanaestoga poglavlja Daniela kao oznaku sloma Sovjetskoga Saveza 1989. godine, ali taj redak doista prepoznaje upravo te događaje. Za one koji su željeli ispravno razumjeti proročki porast znanja koji je nastupio s ispunjenjem četrdesetoga retka 1989. godine, ispravno razumijevanje „svagdašnje žrtve“ tada je postalo sadašnja istina. U ranome dijelu dvadesetoga stoljeća točno je razumijevanje bilo važno, jer je bilo bitan dio temeljnih istina koje je Gospodin upotrijebio da bi William Miller uspostavio.

No tijekom prvoga desetljeća i pol dvadesetoga stoljeća sotonsko protestantsko gledište koje tvrdi da „svagdašnja“ predstavlja Kristovu službu u Svetištu bilo je manjinsko stajalište, te nije bilo vrijedno dopustiti da uopće započne prijepor oko istine da je „svagdašnja“ simbol poganstva. Zato ćete od laodicejskih povijesnih revizionista čuti da se pitanje „svagdašnje“ „ne smije učiniti ispitnim pitanjem“ ili „da se pitanje ‘svagdašnje’ ne smije uznemirivati“. Ono što revizionisti uvijek izostavljaju kada neupućene vode u ovoj posebnoj raspravi jest ograda koju je nadahnuće uvijek postavljalo u vezi s tim predmetom. Sljedeći je odlomak upućen starješini Haskellu.

Starješina Haskell predvodio je obranu ispravnog razumijevanja „svagdašnje žrtve“ protiv napada Prescottta i Daniellsa u prvom i drugom desetljeću dvadesetoga stoljeća. Obratite vrlo pomnu pozornost, jer sestra White nigdje ne utvrđuje da je Haskellovo razumijevanje „svagdašnje žrtve“ bilo pogrešno; ona ga jednostavno upućuje da ne dopusti da se uznemirenost nastavi, jer Gospodin nije želio pružati trajnu platformu neprijateljima istine (Prescottu i Daniellsu) da nastave promicati svoj lažni nauk. U tom je odlomku Haskell ukoren zbog „karte“, a karta na koju se ondje upućuje jest karta iz 1843. godine. Haskell je umnožio kartu iz 1843. kao svjedočanstvo u toj raspravi. No nije je samo umnožio, nego je na dnu karte uključio i odlomak sestre White u kojem ona kaže: „karta iz 1843. bila je usmjerena rukom Gospodnjom i ne bi se smjela mijenjati.“ Dok budete čitali taj odlomak, izbrojite koliko puta ona kaže: „u ovo vrijeme“.

“Naloženo mi je da vam kažem: Neka se u ovo vrijeme u Reviewu ne pokreću pitanja koja će težiti uznemirivanju umova.... Nemamo sada vremena upuštati se u nepotrebne rasprave, nego bismo ozbiljno trebali razmotriti potrebu traženja Gospodina radi istinskog obraćenja srca i života. Trebaju se poduzeti odlučni naponi kako bi se postiglo posvećenje duše i uma.”

„Dana su mi upozorenja u pogledu potrebe da održimo jedinstven nastup. To je za nas u ovo vrijeme pitanje od važnosti. Kao pojedinci trebamo djelovati s najvećim oprezom.”

„Pisala sam starješini Prescottu, govoreći mu da mora biti iznimno oprezan da u Review ne uvodi teme koje bi, kako se čini, ukazivale na nedostatke u našem prošlom iskustvu. Rekla sam mu da to pitanje, u kojem on vjeruje da je učinjena pogreška, nije pitanje od životne važnosti te

da bi, kad bi mu se sada dalo istaknuto mjesto, naši neprijatelji to iskoristili i od muhe napravili slona.”

„I tebi također kažem da se ovo pitanje [IDENTITET „SVAGDAŠNJE“ IZ DANIJELA 8.] ne bi smjelo pokretati u ovo vrijeme. Ne, brate moj, osjećam da se u ovoj krizi našega iskustva ona karta koju si dao ponovno objaviti ne bi smjela širiti. U ovom si pitanju pogriješio. Sotona odlučno djeluje kako bi doveo do pitanja koja će stvoriti pomutnju. Ima onih koji bi s oduševljenjem vidjeli naše propovjednike u sukobu oko ovoga pitanja, i od toga bi načinili mnogo.“

„Poučena sam da je, s obzirom na ono što bi se moglo reći s bilo koje strane ovoga pitanja, šutnja u ovo vrijeme rječitost. Sotona vrebala priliku da stvori razdor među našim vodećim propovjednicima. Bila je pogreška objaviti kartu prije nego što ste se svi mogli okupiti i postići suglasnost u vezi s tim pitanjem. Niste postupili mudro iznoseći u prvi plan predmet koji nužno mora izazvati raspravu i iznošenje različitih mišljenja, jer će svaka pojedinost biti izvrgnuta tumačenju i učinjena da znači nešto što će samo nanijeti štetu djelu. Imamo i više nego dovoljno posla s opovrgavanjem lažnih izjava onih koji su pružili dokaz svoje spremnosti da svjedoče lažno.” Manuscript Releases, sv. 9, 106, 107.

U prethodnom članku utvrdili smo da je Ellen White rekla kako su oni koji su objavljivali vijest o času suda imali ispravno razumijevanje „svagdašnje žrtve“, te da je gledište Prescottta i Daniellsa, prema kojemu „svagdašnja žrtva“ predstavlja Kristovu službu u Svetištu, poteklo od Sotone. Ukorila je Haskellu zato što je dopustio da se prijevor nastavi, ali ne zbog njegova stajališta o istini onoga što „svagdašnja žrtva“ predstavlja. U to je vrijeme većina još uvijek vjerovala pionirskom razumijevanju „svagdašnje žrtve“, a što je još važnije, redak u Danielu jedanaestom, koji je trebao biti otpečaćen „u vrijeme svršetka“ 1989. godine, još je uvijek bio desetljećima u budućnosti. U to vrijeme (1989.) važnost ispravnog razumijevanja „svagdašnje žrtve“ bila bi nužna. Revizionisti uvijek izostavljaju vremenska ograničenja koja je Ellen White vezala uz to posebno razdoblje iz svojih jela bajki. U sljedećem odlomku izbrojite vremenska ograničenja.

„Imam riječi koje trebam uputiti braći Butleru, Loughboroughu, Haskellu, Smithu, Gilbertu, Daniellsu, Prescottu i svima koji su bili aktivni u nametanju svojih gledišta u pogledu značenja izraza ‘svagdašnja’ iz Daniela 8. To se ne smije učiniti ispitnim pitanjem, a uznemirenje koje je proizišlo iz toga što se s njime tako postupalo bilo je vrlo nesretno. Nastala je pomutnja, i umovi neke od naše braće bili su odvrćeni od ozbiljna razmatranja djela za koje je Gospodin odredio da se u ovo vrijeme treba obaviti u našim gradovima. To je godilo velikom neprijatelju našega djela.“

„Svjetlo koje mi je dano jest da se ništa ne smije učiniti kako bi se pojačalo uznemirenje oko ovoga pitanja. Neka se ono ne unosi u naše propovijedi niti na njemu zadržava kao na stvari od velike važnosti. Pred nama je veliko djelo i nemamo ni jednoga sata za izgubiti od bitnoga posla koji treba obaviti. Ograničimo svoje javne napore na iznošenje važnih grana istine o kojima imamo jasno svjetlo.

„Želio bih vam skrenuti pozornost na posljednju Kristovu molitvu, kako je zabilježena u Ivanu 17. Mnogo je tema o kojima možemo govoriti,—svetih, kušajućih istina, lijepih u svojoj

jednostavnosti. Na njima se možete zadržavati s dubokom ozbiljnošću. Ali neka se ‘svagdašnja žrtva’, niti bilo koja druga tema koja će pobuditi prijepor među braćom, ne iznosi u ovo vrijeme; jer će to odgoditi i omesti djelo na koje bi Gospodin upravo sada želio da umovi naše braće budu usredotočeni. Nemojmo pokretati pitanja koja će otkriti izrazitu razliku u mišljenju, nego radije iznosimo iz Riječi svete istine o obvezujućim zahtjevima Božjega zakona.

„Naši propovjednici trebaju nastojati iznijeti istinu na najpovoljniji način. Koliko je god moguće, neka svi govore isto. Neka propovijedi budu jednostavne i neka obrađuju životno važne teme koje se mogu lako razumjeti. Kada svi naši propovjednici uvide potrebu da se ponize, tada Gospodin može djelovati s njima. Nama je sada potrebno ponovno obraćanje, kako bi Božji anđeli mogli surađivati s nama, ostavljajući svet dojam na umove onih za koje radimo.”

„Moramo se sjediniti u vezama kristolike jedinstvenosti; tada naši napori neće biti uzaludni. Vucite ravnomjerno, i neka se ne unose nikakve razmirice. Otkrijte ujedinjujuću silu istine, i to će snažno djelovati na ljudske umove. U jedinstvu je snaga.

„Ovo nije vrijeme da se ističu nevažne točke razlike. Ako neki, koji nemaju snažnu živu vezu s Učiteljem, svijetu otkriju slabost svojega kršćanskog iskustva, neprijatelji istine, koji nas pomno motre, to će u najvećoj mjeri iskoristiti, i naše će djelo biti ometano. Neka svi njeguju krotkost i uče od Njega koji je krotak i ponizan u srcu.

Predmet „svagdašnjega“ ne bi trebao izazivati takve pokrete kakvi su učinjeni. Kao posljedica načina na koji su ljudi s obje strane toga pitanja postupali s tim predmetom, nastala je rasprava i proizišla je zbrka.

„Postupak brata Larryja Smitha, koji je objavio traktat što sadrži osudu njegove braće i njihova vjerovanja, nije bio odobren od Boga. A starješini Prescottu reći ću: Gospodin na tebe nije položio teret u vezi s ovim pitanjem.

„Boljelo me čuti da je starješina Daniells, znajući da među našom vodećom braćom postoji razlika u mišljenju glede ovoga pitanja, ipak gurao to pitanje u prvi plan, kao što je to učinjeno na nekim mjestima.”

„Neka druga naša braća nisu bila vođena mudrošću te nisu jasno razmišljala od uzroka do posljedice u pogledu ishoda svojih nastojanja da podupru svoja gledišta glede tumačenja ‘svagdašnje službe’. Dok postoji sadašnje stanje razilaženja mišljenja o ovom predmetu, neka se to ne ističe. Neka prestane svaka prepirka. U takvo je vrijeme šutnja rječitost.

„Dužnost je Božjih slugu u ovo vrijeme propovijedati Riječ po gradovima. Krist je došao spasiti duše, a mi, kao djelitelji Njegove milosti, trebamo stanovnicima velikih gradova prenijeti spoznaju o Njegovoj spasonosnoj istini.” Pamphlets, broj 20, 11, 12.

Brat Larry Smith, na kojega je ona upućivala, bio je osobito ogorčen tom situacijom, jer je to bila knjiga njegova oca, Daniel and the Revelation, koju su Prescott i Daniells željeli preraditi kako bi promijenili ono što je napisao o „svakodnevnoj žrtvi”. Brat Smith branio je istinu, a također i svojega oca. Ona višeput određuje tu polemiku riječima „u ovo vrijeme”, a pred kraj izjavljuje:

„Dok sadašnje stanje razlike u mišljenju glede ovoga predmeta postoji, neka se to ne ističe.” Sva adventistička učilišta koja danas naučavaju „svakodnevnu žrtvu” naučavaju sotonsko gledište. Očito je da danas nisu iste okolnosti kao što su bile u ono vrijeme.

Drugi naraštaj adventizma započeo je pobunom 1888. godine, a među vodstvom je bio uspostavljen spiritizam. To je stanje otvorilo vrata napredovanju većih spiritističkih zabluda koje su trebale dovesti do ozračja otuđenosti i podjela, dok su ljudi na odgovornim položajima odlučivali promicati sve ono što su osobno smatrali istinom. Ljudi kao što su Daniells, Prescott i Kellogg postali su simboli one povijesti u kojoj je Ezekiel prepoznao što će sedamdeset starješina, „starješine doma Izraelova”, „činiti u tami, svaki u odajama svojih slika? Jer govore: Gospod nas ne vidi.”

U tom naraštaju glasnici poruke iz 1888. obojica su zalutali u prijemima, zbrezi i spiritizmu koji su obuzeli sedamdesetoricu Ezekielovih starješina, koji su oslikali idole po zidovima hrama i po zidovima svojih umova. Zdravstveno djelo bilo je uklonjeno zbog Kelloggova spiritizma, a ipak revizionisti laodicejskog adventizma navode neuke da vjeruju kako je iz kaosa toga naraštaja proizašla nekakva pobjeda. Postojala je usporedna povijest u vrijeme Sudaca, gdje sažetak povijesti Sudaca savršeno odgovara ovom razdoblju, jer posljednji redak Knjige o sucima kaže:

U ono vrijeme ne bijaše kralja u Izraelu; svaki je činio ono što je bilo pravo u njegovim očima. Suci 21,25.

Pokazat ćemo zašto povijest Sudaca odgovara povijesti drugoga naraštaja adventizma kako budemo nastavili s ovim člancima, no valja zapaziti da je, kada se razmatra povijest laodicejskoga adventizma, lako dostupnu povijest pružila ona strana koja se bavi povijesnim revizionizmom. Sestra White zasigurno nije željela da se tijekom te povijesti uzbukava pitanje „svagdašnje žrtve”, kada je u stvarnosti bila riječ o maloj manjini ljudi za koje je izjavila da ih vode „anđeli koji su bili izbačeni s neba”, kako bi im se dala javna pozornica za promicanje njihovih pogrešnih ideja. No tvrditi da je Sestra White ikada zastupala zamisao da je u redu zadržati zabludu upravo je sušta suprotnost onomu u što je vjerovala.

„Braćo, kao Kristov poslanik upozoravam vas da se čuvate tih sporednih pitanja, čija je sklonost odvratiti um od istine. Zabluda nikada nije bezazlena. Ona nikada ne posvećuje, nego uvijek donosi pomutnju i razdor. Ona je uvijek opasna. Neprijatelj ima veliku vlast nad umovima koji nisu temeljito utvrđeni molitvom i utemeljeni u biblijskoj istini.“ Testimonies, svezak 5, 292.

Nastavit ćemo ovo proučavanje u sljedećem članku.

„Nemamo vremena za gubljenje. Pred nama su vremena nevolje. Svijet je uzburkan duhom rata. Uskoro će se zbiti prizori nevolje o kojima je govoreno u proročanstvima. Proročanstvo u jedanaestom poglavlju Daniela gotovo je doseglo svoje potpuno ispunjenje. Mnogo od povijesti koja se odigrala u ispunjenju ovoga proročanstva ponovit će se. U tridesetom retku govori se o sili koja će se ‘ožalostiti i vratiti, i gnjeviti se na sveti savez; tako će i učiniti; vratit će se te sporazumjeti s onima koji napuštaju sveti savez. I vojske će stajati na njegovoj strani, i one će oskvrnuti tvrđavu svetišta, i ukinut će svagdašnju žrtvu, i postaviti će grozotu pustoši. A

one koji bezbožno postupaju protiv saveza iskvarit će laskanjima; ali narod koji poznaje Boga svojega bit će jak i činit će velika djela. I razumni među narodom poučit će mnoge; ipak će padati od mača i od plamena, od sužanjstva i od plijena, mnogo dana. A kada budu padali, bit će potpomognuti malom pomoći; ali mnogi će im se priključivati s laskanjima. I neki od razumnih past će da bi bili iskušani, i očišćeni, i ubijeljeni, sve do vremena svršetka; jer je ono još za određeno vrijeme. I kralj će činiti po svojoj volji; i uzvisit će se, i uzoholit će se iznad svakoga boga, i govorit će čudesne stvari protiv Boga nad bogovima, i napredovat će dok se gnjev ne navrši; jer će se izvršiti ono što je određeno.’ Daniel 11,30–36.“

„Prizori slični onima opisanima u ovim riječima odigrat će se. Vidimo dokaze da Sotona brzo stječe vlast nad ljudskim umovima onih koji nemaju straha Božjega pred sobom. Neka svi čitaju i razumiju proročanstva ove knjige, jer sada ulazimo u vrijeme nevolje o kojemu je govoreno:“

„I u to će vrijeme ustati Mihael, veliki knez koji stoji za sinove tvoga naroda; i nastat će vrijeme tjeskobe kakve nije bilo otkako postoji narod pa do toga vremena; a u to će vrijeme tvoj narod biti izbavljen, svaki koji se nađe zapisan u knjizi. I mnogi od onih koji spavaju u prahu zemaljskome probudit će se, jedni na život vječni, a drugi na sramotu i vječnu gadost. I razumni će sjati kao svjetlost svoda nebeskoga, i oni koji mnoge privode pravednosti kao zvijezde u vijeke vjekova. A ti, Daniele, zatvori ove riječi i zapečati knjigu do vremena svršetka: mnogi će tumarati amo-tamo, i znanje će se umnožiti.’ Daniel 12,1–4.” Manuscript Releases, broj 13, 394.